

Detaller, eftersom det er saa stort et Spørgsmaal, at det vilde tage lang Tid at udrede Traadene deri.

Særlig det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) var inde paa det Spørgsmaal, jeg nu har berørt: Landbrugets Rentabilitet, og det lod til, at han var meget forskrækket over en Pjece af Grosserer Dethlef Jürgensen, det var sikkert den, han havde in mente, da han kom med sine Udtalelser. Det ærede Medlem var inde paa Tanken om at nedsætte en Kommission til at undersøge, hvorvidt det forholdt sig, som Grosserer Dethlef Jürgensen skrev. Vi have haft adskillige Kommissioner, men jeg tror ikke, Rigsdagen nogen Sinde, i alt Fald indenfor en lang Fremtid, gaar med til at nedsætte en Kommission om dette Forhold. Det er noget, man maa lade Landbruget selv og Landbrugets Organisationer om, og som man ikke fra Rigsdagens Side behøver at interessere sig for ved at nedsætte en Kommission. Jeg tror i Virkeligheden, at det vilde mødes med en rungende Latter fra det danske Landbrug, om Rigsdagen nedsatte en Kommission til at undersøge, hvorvidt Smørret i det danske Landbrug produceres tilstrækkelig billigt. Vi kunne ikke komme det Spørgsmaal nærmere, end det er sket gennem de Forsøg, som de enkelte Landbrugere og Landbrugsorganisationer gøre, delvis med Statshjælp.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds nærrede stor Ængstelse for vort Lands finansielle Forhold, og hans Syn paa den nuværende finansielle Tilstand var jo meget sort og pessimistisk; det har det ærede Medlem til fælles med mange andre. Ogsaa jeg ser ingenlunde lyst paa Forholdene, men det er maaske godt for noget, at man ser saaledes paa det, idet den Omstændighed, at der nu fra de forskellige politiske Partier foreligger Udtalelser om, at man ser saa sort paa den nuværende finansielle Tilstand, maaske vil bevirke, at de, naar vi en Gang, forhaabentlig inden alt for længe, faa Balance paa Statens Budget, sammen med os ville sørge for, at vi fremtidig kunne forblive under normale Forhold, og at man ikke straks kommer til Statskassen med Anmodninger om store Bidrag til baade det ene og det andet, saa at vi igen komme ned ad Skraaplanet. Det ærede Medlem omtalte Forholdene i 1864 og nævnede, at vi havde afdraget meget stærkt paa vor Statsgæld fra 1864. Jeg vilde ønske, at vi, naar vi ere komne ind i nor-

male Forhold, i højere Grad end hidtil vare i Stand til at afdrage paa vor Statsgæld. Selvfølgelig er det nødvendigt, at der samles en Reservefond, saa vi kunne imødegaa kritiske Tider i Fremtiden med rolig Samvittighed. Jeg tror for Resten, det vilde være meget heldigt — men det er et Fremtidsperspektiv —, om vor Formueskat, som jeg ingenlunde har det fjerneste imod — jeg finder det tværtimod fuldt berettiget, at Staten opkræver en saadan —, ikke saaledes smuldrede bort mellem Fingrene paa os, men om den, netop fordi det er en opsparat Kapital, gik ind i en Fond, saa at vi maaske en Gang i Fremtiden kunde blive vor egen Bankier. Jeg tror, det er den eneste Maade, hvorpaa vi i Fremtiden kunne blive fuldstændig uafhængige af Pengemagten i de store Lande. Maa jeg i denne Forbindelse gøre en lille Bemærkning: Man taler saa meget om Frankrig som det velhavende Land. Jeg har nu stadig gjort mig mine egne Tanker derom. Jeg har tænkt som saa: Det er muligt, at den franske Nation i Almindelighed er meget velhavende, skønt jeg har min Tvivl i saa Henseende. Men mon det ikke netop er den Omstændighed, at de store Bankierhuse og rige Familier have slaaet sig ned i Frankrigs Hovedstad, og man altsaa der ligger inde med de kolossale Masser af Millioner, som giver det Udseende af, at Frankrig anses for et saa uhyre velhavende Land. Hvis vi tænke os, at et saadant stort Bankierhus kommer her til København med 1,000 Millioner Kroner, vilde vi med det samme blive betragtede som et velstaaende Land, til Trods for at den almindelige Befolkning i Virkeligheden ikke vilde have det bedre end nu.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds fremsatte bl. a. en interessant Udtalelse angaaende Toldloven af 1908. Den varsler for mig, at den Tid mulig vil komme, da man i Stedet for at laste denne Toldlov saa stærkt vil rose den i høje Toner. Ganske vist var den Ros, det ærede Medlem fremsatte, en lille Smule spagfærdig, som om han overfor mit Parti og særlig overfor de Radikale vilde gøre en Undskyldning for, at han i det hele taget fremkom med denne Udtalelse. Jeg vil gerne citere et Par Linier for at vise, at jeg sikkert har Ret. Den lød saaledes: „Jeg tror, som den højtærede Minister ogsaa fremstillede Forholdet, at de Nedsættelser, som fandt Sted ved Toldloven, virkelig i ret betydelig Udstrækning have gjort sig gældende, maaske ikke saa meget i